

mož, ki so pri Prilavici in Androvacu celi den Turke zadrževali skozi 13 ur junaški vojskujoči se. Pozno po noči so se pomaknoli nazaj proti Deligradu, najmočnejšji trdnjavi na Srbskem. Palo je 17 ruskih oficirjev. Tudi Turki so morali grozno trpeti, ker se že 5 dni nikamor ne genejo. Srbska glavna vojna stoji sedaj za Deligradom, kder zapoveduje hrabri obrist Protič; v Aleksinacu je nameščen Hervatovič z 10 bataljoni; vse prebivalstvo je moralo mesto zapustiti. Isti den, t. j. 1. sept. je hotel Mehemed-Ali prodreti črez Jastrebačke gore, da bi Srbom prišel za hrbet, pa Lazar Antič ga je pobil. Niz Deligrada pri Čupriji dela 3000 delavcev šance. Iz Belegagrada so poslali na bojišče 44 kanonov, streljiva in mnogo granat. Za ranjence skrbi dr. Munda, rojen Čeb. Rusi so za ranjence poslali 60.000 zlatov. V strašni bitki pred Aleksinacem so Turki silovito šance napadali po 2 in 3krat na den; in to je uzrok, da jih je grozno veliko padlo; pred šanco Nr. 17 jih je obležalo 3000; vseh skupaj so imeli Turki 20.000 mrtvih in ranjenih; Srbi so manj trpeli. Črnogorcem se bližajo britke ure; 92 bataljonov Turkov s 50 kanoni je vdrlo v deželo, ki požigajo vse, do česar pridejo. — V Bolgariji ropajo in umarjajo Turki naprej. V Samakovem so obesili 30 starcev, a vstaje vendar ne morejo popolnem zadušiti.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so pri velikih manevrih na Moravskem, cesarica pa je z nadvojvodinjo Valerijo došla v Miramar nad Terstom, od koder bo se po ladji peljala obiskovat Istrije in Dalmacije. — Na Kranjskem je mestice Logatec pogorelo; škoda se ceni na 200.000 fl. Za uboge pogorelce povsod pobirajo. Na Dunaju so bili primorani par učiteljev napoditi zaradi pohujšljivega obnašanja. — V Levovu na Gališkem je vlada pograbila orožje in streljivo, ki je bilo za Srbe odmenjeno. — Magjari so v Budapešti prejeli 61 ruskih oficirjev, ki so potovali v Srbijo. Toda že drugi dan so jih spustili iz strahu pred ruskim konzulom. Magjar je sicer škrampnje Rusom pokazal, a ž njimi zgrabit si ni upal — ubogi Magjar! — Hrvatska sedanja vlada je sicer narodna, a preveč z Magjari vleče. To pa je krivo, da se je pri hrvatskih železnica magjarski jezik vpeljal kot uradni jezik, da so bosenske bogoslovce iz Djakovara premestili v Ostrogon, Medjimurje odtrgali od naškoñje zagrebačke, da ne stavijo graničarske železnice in da so hrvatske žandarje postavili pod magjarsko, hovesko ministerstvo. Take reči pa žalijo srce vsakega pravega Hrvata in zato ne pojde škof Strosmajer več v Zagreb v hrvatski sabor.

Vnanje države. Zlasti angleška v zvezi z našo skušajo pomiriti Turke in Srbe, kar se jim ne bode brž posrečilo. — Rusi zahtevajo, da se Srbom ne sme nič žalega zgoditi in da morajo Bolgarija, Hercegovina in Bosnija samostalne postati. Iz tega pa se utegne vojska med Rusi in Turki vneti. — Turški ministri so Murada V.

dali zadrngoti in so namesto njega postavili Abdul-Hamida II. za sultana, ki je sedaj 34 let star in besen Turk. — Prusko-nemški cesar je poslal generala Manteuffel-na k ruskemu caru v Varšavo in mu dal posebna naročila. — Na Angleškem se množijo javni taborji, na katerih ljudstvo svojo nevoljo izreka nad strašnimi neusmiljenostmi, katere Turki v Bolgariji uganjajo in obžalujejo, da angleška vlada take grde Turke podpira. Tudi Italijani so v Rimu imeli tabor in sočutje do Jugoslavjanov izrekli in za nje pobirali. — Maroniti, katoliški Kristijani na Libanu blizu sv. dežele so se vzdignoli zoper Turke.

Za poduk in kratek čas.

Turki pa bratje naši jugoslavjanski.

Britka žalost me prešine,
Pri spomnu domovine
Vsemu svetu nepoznane
Od nikogar spoštovane!
S. Jenko.

V. Res žalostni občutki trgajo srce slavlanskemu rodoljubu, kedar si nekatera bolj nesrečna plemena Slavjanov in njihovo tužno osodo na spomin vzeme. To velja zlasti gledé ubogih Bolgarov. Po smrti slavnega Simona I. 927. je še mnogo deloma srčnih carjev, n. pr. Samuel Ohridski, Peter, Ivan Asen, Svetoslav, bolgarskemu carstvu branilo in ohranilo samostalnost in neodvisnost od greških cesarjev v Carigradu, ki so močno hlepeli po slavjanskih deželah in si jih podvreči neprenehoma prizadevali. Isto neodvisnost bi bili Bolgari obranili tudi proti navalom novih sovražnikov, divjih Turkov, ako nebi v svojih sreih gojili stari, slavjanski greh — nesložnost. Razdraženi med seboj in v večnih prepirih in bojih s sosednimi Srbi, prišli so s temi vred pod turški jarem. Nesrečni den, kateri je Bolgarom prišel 505letno turško robstvo in sužnost, bil je 26. avgust 1371. Ob reki Marici, ki svoje zelene valove po najrodovitniši planjavi cele Bolgarske vali od skalnega Balkana do Egejskega morja, so se Bolgari zadnjič s Turki zgrabili a v 3dnevni krvavi bitki premagani bili. Iz začetka so Bolgari še precej mirno živeli v zemlji svojih očetov, stoprv pozneje počela je turška vlada jemati bol

zadeve podvrže greškemu, razkolniškemu patrijarhu v Carigradu. Sultan se je dal res pogovoriti in je vse storil, kar so mu zvití Greki nasvetovali. Telesnemu sužanstvu pristopilo je sedaj duševno robstvo. V kratkem so narodno duhovenstvo iztrebili in ga nadomestili z greškimi popi, ki bolgarskega jezika niso umeli, ga tudi umeti niso hotli, ampak ga zaničevali in ljudem pravili, da bolgarski jezik ni za nobeno izomiko. Služba božja se je obhajala vseskozi v tujem greškem jeziku in v šolah se je podučevalo zopet le samo v greščini. Ovo nasilstvo od strani tatinskih Grekov. — Greki slovijo po vsem jutrovem kot najizvrstniši tatovi — trajalo je do l. 1867, tedaj celih 100 let. V tem letu so Bolgari otresli jarem greških popov in osnovali narodno bolgarsko cerkvo, ki ima lastnega patrijarha v Trnovem. Kakih 60.000 Bolgarov pa se je po prizadetju č. oo. Lazaristov zjediniło s katoliško Cerkvijo. Narodna duhovščina je začela brž postaviti narodne šole, katerih je sedaj že mnogo postavljenih. Bolgari namreč radi darujejo za ustanovljenje novih šol vse, kar je potreba. Tudi več tiskarnic in časopisov imajo. Sploh narod bolgarski se je v poslednjih 10 letih znatno začel gibati in iz 500letnega sužanstva dvigati.

(Nastavek prih.)

Smešničar 37. Kapucin in magjar sta v gostilnici ostala na noč. Ta ukaže hišniku, da ga naj zgođaj vzbudi, ker se boče po železnici odpeljati. Hišnik ga res vzbudi. Sedaj se magjar hitro obleče pa v naglici ogrne kapucinov plašč zamenivši ga s svojim in hiti na železnico. Ko se je začelo deniti, zapazi na sebi kapucinov plašč; ves nevoljen godrnja: teremtete, snoči sem vendar dovolj trdno hišniku ukazal, da naj vzbudi magjara a budalo mi je vzbudilo kapucina!

Razne stvari.

(Pri sv. Petru pod Mariborom) bo prihodnji pondeljek 11. septembra predpoldnem skušnja za dekleta. Stariši ali duhovniki, ki se prepričati hočejo, kako dobro in lepo „šolske sestre“ otroke podučujejo so prijazno k skušnji povabljeni.

(Brevir najden) Horae diurnae hrani č. g. Anton Lednik, kaplan v Rušah (Maria-Rast). Lastnik se naj pri njem zglesi. Knjige imajo napis: Cimetière du Monastir de la Trappe.

(Banke Slovenije ravnateljstvo) je meni nič tebi nič razpisalo novo vplačanje po 30 goldinarjev na delnico. Brez sodnijske sile bo na Štajerske težko kdo vplačal.

(Turki v Celovcu) so se pomnožili, k starim 15 so zaprli še 4 nove.

(G. Morak), okrajni sodnik pri sv. Lenartu v Slov. goricah je izvoljen načelnik okrajnega zastopa. Vsi so te volitve veseli, le prejšni liberalni nemškutarski zastopniki ne; menda se bojijo zaradi velikega reda pri okrajni kasi??

(Slov. Bistriška železniška postaja) dela mnogo več stroškov kakor nese dobička in se tedaj ni splačalo novo cesto napraviti od nje do Bistrice za drage denarje, še menj pa bi treba bilo nove steze za 100.000 fl. v Sestrze, kakor zahtevajo Bistriški liberalci; pač pa bi treba bilo reguliranje Dravinje!

(Novi paromlin) v Mariboru se zove: Styria Dampfmitthe des Alois Edlen v. Kriebhuber. Stoji više 100.000 fl. in utegne biti za posestnika denarstven grob ali mauzolej!

(Ženo zastrupil) je baje krčmar Martin Janšun pri sv. Vidu pri Šmarji; žena je naglo umrla in vračniki so v želodecu našli — mišnice; moža so zaprli.

(Za društvo duhovnikov) so plačali č. gg. Orožen 30 fl., Bosina 30 fl., Sredenšek 11 fl., Valenčak 1 fl. in Sparhakl 1 fl.

(Spremembe v lavantinski škofiji.) V stalni pokoj stopi č. g. Jožef Gospodarič, kn. šk. duh. svetovalec, župnik v š. Ilu in dekan v Skalski dolini. Č. g. Mih. Napotnik, kaplan v Vojniku, je sprejet v više bogoslovsko šolo v Frintheim v Beču.

(Dražbe). Razpisanih je zopet na slovenskem Štajerskem vseh 59, a tretjo krat pridejo na vrsto 9. sept. Andrej Supančič 3920 fl. pri Konjiški sodnji, Anton Potočnik 910 fl. pri št. Lenartski sodnji; 13. sept. Juri Draž v Kamei 7386 fl. in Jernej Robnik 1700 fl. v Gorici in 5995 fl. v Kotu 15. sept. Filip Kočivnik v Jauneggu 800 fl. Franc Tronjko pri sodnji Konjiški in Salficki v Brežicah 2750 fl. 16. sept. Anton Muhič pri sodnji v Radgoni; 11. in 25. sept. Ferdinand Prögelhof v Celji 4760 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.			